

der kan fru Karen Klints vurderinger være meget bedre end mine.

Det, jeg kan se, er, at kommunerne reagerer meget forskelligt på den opfordring, KL er kommet med, uanset hvor stor en del af beløbet det drejer sig om. Der må vi bare sige, at hvis alle kommuner føler sig som en del af det fællesskab, som KL jo er, og tager del i ansvaret for at prøve at løse det her, så vil det selvfølgelig også samlet set være meget nemmere at løse, end hvis halvdelen af kommunerne eksempelvis læner sig tilbage og siger: Vi foretager os ingenting. Derfor tror jeg da også, KL har en interesse i, at så mange som muligt er med til at prøve at løse den her opgave, så man kommer tæt på det aftalegrundlag, som man lavede med regeringen i sommer.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg synes, det var en lidt interessant debat, der var tidligere. Det har der sådan set været hele dagen, og det gælder specielt spørgsmålet om, hvorvidt hr. Kristian Thulesen Dahl som Finansudvalgets formand vil sikre, at Dansk Folkeparti ikke lægger stemmer til et orienterende aktstykke eller giver regeringen tilslutning, før alle forhold er blevet undersøgt og alle spørgsmål selvfølgelig er blevet besvaret. Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål vedrører, at hr. Kristian Thulesen Dahl ikke synes, det vil være en god idé, hvis Folketinget skulle diskutere forholdene i hver enkelt kommune, og derfor synes, at man skal se hele økonomien under et. Jamen er det ikke sådan, at Dansk Folkeparti har givet finansministeren fuldmagt til at kunne gribe ind over for hver enkelt kommune? En logisk konsekvens er selvfølgelig også, at det orienterende aktstykke forholder sig til hver enkelt kommune eller kan komme til at forholde sig til hver enkelt kommune.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Lige med hensyn til det sidste vil jeg sige: Hele den her proces drejer sig om at undgå, at vi kommer i den situation, at staten, uanset om det er regeringen eller Folketinget, skal sidde og diskutere hver enkelt kommune. For allerede det, vi så her for lidt siden, viser jo, hvor besværligt det vil være for os. Derfor er det jo, at vi appellerer til, at aftalesystemet er godt nok og kan klare

det her, og det, vi får at se nu her i de kommende uger, er jo, om det så også er stærkt nok.

Til det andet vedrørende Finansudvalgets behandling af et orienterende aktstykke, hvis et sådant måtte komme: Hvis der er baggrund for, at regeringen vil benytte sig af den bemyndigelse i tekstanmærkningen og så kommer med et orienterende aktstykke, er det selvfølgelig min agt, som det er ved alle de sager, vi har i Finansudvalget, at der er mulighed for at stille spørgsmål og få fyldestgørende svar. Det er jo klart, det arbejder vi på i fællesskab ved alle sager, og derfra vil den her sag selvfølgelig heller ikke adskille sig.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Der er jo den forskel, at det er et orienterende aktstykke, og derfor er det lidt interessant at vide, hvordan regeringens parlamentariske grundlag vil agere. Vi kan jo ikke bruge Finansudvalgets egen forretningsorden, for den giver ikke svar, i og med at den allerede er blevet brudt med tekstanmærkningen. Derfor er det meget interessant at vide, hvad Finansudvalgets formand vil gøre, for Finansudvalgets formand udgør faktisk regeringens parlamentariske grundlag.

KL 17.30

Derfor er det lidt interessant at få afklaret, hvorvidt Finansudvalgets formand vil agere på aktstykket, som var det et ordinært aktstykke. Det er jo sådan set hele kernen, at man får sagen færdigdrøftet hele vejen igennem, inden regeringens parlamentariske grundlag nikker til finansministeren, som kan gribe ind over for hver enkelt kommune.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg må lige for det første anholde, at vores beretning skulle være brudt. Vi har også diskuteret det tilbage i december, hr. Ole Sohn og jeg. Jeg er ikke enig i den betragtning, tværtimod.

Man kan jo altid spørge, hvornår en tekstanmærkning må finde anvendelse. Men hvis man læser beretningen, hvad hr. Ole Sohn har gjort flere gange, ved jeg, så vil man også vide, at det lige præcis fremgår – så kan han læse den igen og få det bekræftet – hvornår man kan bruge en tekstanmærkning. Det kan man, når der er tale om noget, der er midlertidigt, en situation, der er ekstraordinær.